

Rasmus Nøjgaards prædiken pinsedag

Taler

Rasmus Nøjgaard
Sognepræst

Dato

28. maj 2023

Sted

Sankt Jakobs Kirke

Tunger af ild, vind der blæser, talsmanden, en mangfoldighed af tungemål, Ordet sendt af Gud, Helligånd. Pinseunderet har mange navne, men betyder det samme: far og søn sender os sin ånd, så vi mennesker får del i Gud. Vi er ét fællesskab.

Gud lader sig ikke længere konkret beskrive eller besidde, ånden strømmer fra både far og søn, giver sig både tilkende som magtfuld skaberkraft og som skrøbelig menneskelighed, som styrkelse og forsoning. Helligåndens komme i verden betyder at du er både anerkendt og tilgivet.

Det er pinsedag! Vi er igen samlet for at høre om Guds ord, der kommer til os og forbinder os. Det har vi i dag lige så meget brug for at høre som dengang: Tvivl, afmagt, syndighed, utilstrækkelighed binder os stadig på hænder og fødder. Også vi har brug for at blive sat fri. Befriet. Helligånden kommer til os for at sætte os fri. Den gave får vi i dag!

Det er ikke så lidt at modtage åndens gave. Hvilken befrielse! hvilken opgave!

Det er kun ti dage siden det var Kristi Himmelfart: Den korsfæstede og opstandne Kristus forlod sine disciple og fór til himmels. Derved blev der højt til loftet og vidt til væggene, Jesus løftede sig op og spændte sig som en fælles himmel ud over hele jorden med plads til forskellighed, forskellige fortolkninger og mange forskellige kirker. Alle geografiske, etniske og andre sociale og kulturelle bånd blev sprængt, så troen på Kristus ikke kun var til gavn for en lille folk i Israel, men for alle uden forbehold. En religion med det universelle perspektiv var aldrig set før, er vel aldrig set magen til? Kristi Himmelfart er indledning og forudsætning for pinsedag. I dag fejrer vi, at det der kunne være blevet luftigt og sværmerisk, i stedet blev konkret og nærværende for os alle: Guds ånd kommer til os som troens ord. Som Jesus siger: *Den der elsker mig, vil*

holde fast ved mit ord, og min far vil elske dig og tage bolig i dig.

Det er det der sker:

Den almægtige Skaber og den korsfæstede menneskesøn sender Helligånden og tager bolig i dig.

Det handler om at lade Jesu ord tage bolig i sig, og lade troen råde i ens liv og gerning, i kærlighed og forsoning til næsten. Guds ord har netop sprængt alle grænser, og Jesus' sigte gælder ikke længere kun en lille udvalgt skare, men alle folkeslag.

Derfor gjorde Lukas en dyd ud af at fortælle hvor mange tilrejsende folkeslag, der var samlet til pinsefesten i Jerusalem, hvis befolkning i de dage var mangedoblet. Pinse var dengang en fest der holdt mindet i hævd, at det jødiske folk fik Moseloven på Sinajbjerget. Nu bliver det en fest som Jesus omkalfatrer til ikke at fejre en lov i kødet, men hjertets lov, ikke en knægtende og dømmende lov, men et forsonende og frisættende budskab. Helligånden kom og gav disciplene sprog til at tale til alle folkeslag på hver deres tungemål, og med 15 navne opregner Lukas hele den kendte verden for at vise at Guds ånd nu tager bolig i mennesker overalt på jorden:

Fra Persien, det nuværende Iran, kom der parthere, elamitter og medere; de kom fra Irak, dengang Mesopotamien, Babylon og Assyrien; fra Judæa syd for Jerusalem, Vestbredden, Israel og Jordan; fra Tyrkiet, dengang Pontus og provinsen Asien; og fra Grækenland, dengang Frygien, Pamfylien og øer som Kreta; fra Afrika, Ægypten og Libyen; og dertil romere og arabere.

Helligånden åbenbarede sig for alle folkeslag på deres eget sprog. Derfor er pinsedag alle kirkers fødselsdag, trods vores forskellighed er vi én kirke i Kristus.

Det er værd at bide sig fast i bevægelsen: Først forlader Jesus Jerusalem og den lille discipelskare fra Galilæa og stiger til Himmels og viser dermed at Gud ikke tilhører en enkelt gruppe og ikke kan fastholdes på formler og lovtavler, for han er alles himmelske far, enhvers frelser og forsoner.

Derefter kommer Gud igen som Helligånd og fortæller alle om Guds storværker, som selvfølgelig er Jesus' liv og gerning. Troen må gribes i den ånd. I

budskabet om at Gud fordrer din og min efterfølgelse. For her bliver alt igen konkret: Ordet må formidles af mennesker på sprog vi kender og i former der griber os. Vi har i hvert vores live en opgave.

Og ligesom Ånden kom og de fik Ordet, så slutter evangeliet:

Rejs jer, lad os gå herfra!

Alle der dengang tog imod Ordet, evangeliet om tilgivelse og oprejsning, de bliver sendt hjem fra Jerusalem for at række budskabet videre dér. De grundlagde menigheder rundt om i verden, hver på deres eget sprog og med egne traditioner, men altid omkring Guds storværker: Dåben og nadveren, og fordringen til *at elske sin næste som sig selv*. Lovens rette brug: Vi skal leve med Jesus som prisme.

Jesus steg til Himmels, og far og søn sendte Helligånden, troens ord, der skal føre os gennem livet. Troen på at vi tilgives når vi fejler, og trøstes når vi sørger. Gud kan bære vores vrede og svaghed. Hver især må vi prøve at elske som han: Barmhjertigt og med vilje til at forsone os med verden.

Som en livlig vind der strækker et vådt krøllet lagen ud og glatter hver en rynke, sådan rammer Helligånden os.

Hvilken underfuld tid under Guds himmel!

Kilde

Tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Første tekstrække, Pinsedag, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/rasmus-nojgaards-praediken-pinsedag>